

ת"פ 49446/07/16 - מדינת ישראל תביעות נגב נגד י.ב. (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

03 יולי 2017

ת"פ 49446-07-16 מדינת ישראל נ' ב'(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל תביעות נגב ע"י עוה"ד אטיאס

נגד
הנאשם
י.ב. (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד יחיא סעדה

החלטה

ביהמ"ש מעיין בהעתק גזר הדין המצוי ברשותו של ב"כ הנאשם. המאשימה תדאג להעביר העתק לתיק ביהמ"ש בתוך שלושה ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ז, 03/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, הסגת גבול, גניבה מרכב ונסיון הונאה בכרטיס חיוב.

על פי המתואר בעובדות האישום הראשון, בתאריך 4.7.16 בין השעות 11:00 ל-13:00, ברח' וולפסון, ליד משרדי

עמוד 1

הביטוח הלאומי בבאר-שבע, התפרץ הנאשם לרכב מסוג רנו קליאו השייך לסיגל ניר (להלן: "המתלוננת") בכך שמשך והוריד בכוח את שמשת חלון דלת הנהג, פתח הדלת ונכנס לתוך הרכב בכוונה לגנוב אותו.

מייד לאחר מכן, גנב הנאשם את הרכב בכך שהתניע אותו בשיטה שאינה ידועה למאשימה ונסע עמו מהמקום. באותו מעמד נהג הנאשם ברכב כשאין לו רשיון נהיגה, ומעולם לא הוציא רשיון נהיגה, וכן כשאין בידיו פוליסת ביטוח תקפה. עוד מתואר באישום זה כי במהלך נהיגתו של הנאשם ברכב, גרם הוא לנזק בזדון ושלא כדין לצמיגי הרכב, למערכת הממסרים, לצינור שמן ולפגיעות פח בתחתית הרכב בסכום שהוערך בכ- 42,000 ₪.

על פי המתואר בעובדות האישום השני, בין התאריכים 12.7.16 שעה 19:00 לבין 13.7.16, שעה 16:30, הסיג הנאשם גבול לבית ברח' יציאת אירופה 11/13 בבאר-שבע (להלן: "הבית") השייך למתלונן רחמים דלאל (להלן: "המתלונן"), בכך שפתח את שער הכניסה לחצר הבית לאחר שעיקם את לשונית השער ונכנס לבית באמצעות מפתח המצוי ברשותו בכוונה לבצע עבירה. באותו מעמד גנב הנאשם מתוך הבית רכוש הכולל: שתי ערכות קריוקי, כיריים, מתקן מים, שתי מחבתות, שלושה סטים של מצעים, כיריים חשמליות, שתי פלטות חימום, שני סכיני מטבח, שלושה סטים של כוסות וקופסאות לסלט, בכך שנטל ונשאהו שלא בהסכמת המתלונן ובכוונה לשלולו שלילת קבע.

על פי המתואר בעובדות אישום השלישי- בתאריך 15.7.16, בין השעות 15:00 ל-19:00 ברח' קדיש לוז בשכ' י"א בבאר-שבע, התפרץ הנאשם לרכב מסוג פיג'ו פרטנר, שהוחזק ע"י דוד וענונו (להלן: "המתלונן") בכך שפתח את דלת הרכב בשיטה שאינה ידועה למאשימה ונכנס לרכב בוונה לבצע גניבה. באותו מעמד גנב הנאשם מתוך הרכב את רשיון הנהיגה של המתלונן, כרטיס כספומט וכרטיס חיוב ויזה ע"ש המתלונן, מטבעות בסך של 100 ₪, מקדחה ומכשיר פלאפון סלולארי מדגם אקאי, בכך שנטל ונשא הרכוש הנ"ל שלא בהסכמת המתלונן ובכוונה לשלולו שלילת קבע.

עוד מתואר באישום זה כי מייד לאחר האמור לעיל, ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס חיוב הויזה של המתלונן בכוונה להונות בכך שניסה למשוך באמצעותו 600 ₪ מחשבון הבנק של המתלונן. במעמד זה ומשנתבקש הנאשם להזדהות ע"י המוכרנית בתחנת הדלק, זה הציג לה את רשיון הנהיגה של המתלונן, אך כשזו הבחינה כי התצלום שעל גבי הרישיון אינו של הנאשם והעירה לו על כך, זה השאיר בידי המוכרנית את כרטיס הויזה, כרטיס הכספומט ורשיון הנהיגה ונמלט מהמקום.

במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש, יחד עם זאת הוסכם כי בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, יישלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן אשר ייתן דעתו בין היתר לאפשרות שילובו במסגרת טיפולית סגורה.

תסקירי שירות המבחן:

בתיק זה הוגשו מספר תסקירים. על פי האמור בתסקיר הראשוני מיום 5.1.16, הנאשם בן 25, רווק, עלה ארצה מגרוזיה בגיל 4 יחד עם משפחתו המונה אם חד הורית וארבעה אחים. עובר למעצרו עבד בעבודות מזדמנות והתגורר בבית אמו החולנית והנכה בארצות הברית. 5.8.16 שוחרר ממאסר.

שירות המבחן מפרט כי לנאשם נסיבות חיים קשות מאוד ובכללן, הכרתו כקטין נזקק עקב המצאו במצבי סיכון רבים בשנותיו הראשונות ובהם הזנחה והתעללות קשה מצד אמו, והוצאו ממשמורתה למסגרות חוץ ביתיות בצווי בימ"ש. זה ניתק קשרים עם משפחתו הגרעינית ובהמשך ילדותו שהה במשפחות אומנה מאמצות, עבר בין פנימיות, נקלט במסגרת חירום ובין לבין שוטט ברחובות. במהלך שהותו במסגרות השונות גילה הנאשם בעיות התנהגות רבות, גניבות, התפרצויות זעם, קשיים בקבלת סמכות ויצירת אמון והחל לעשות שימוש בחומרים מסוכנים לרבות גז מזגנים ואלכוהול.

בשנת 2010 בעקבות התפרעות חסרת מעצורים אושפז הנאשם בשתי הזדמנויות במחלקה הפסיכיאטרית ולאחר שחרורו האחרון נעצר לראשונה בחייו, או אז החל הקשר עם שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שחווה מסכת חיים רצופת טראומות הקשורות לרקע המשפחתי ולאי תפקודה של אמו, כמפורט לעיל. כמו כן התרשם שירות המבחן מצעיר בעל קשיים בכל תחומי תפקודו תפקודו, לרבות בעיות התנהגות, חוסר שליטה, חוסר היענות לסמכות וגבולות ובעיות נפשיות אשר לאופיו, התרשם שירות המבחן מנער דל, ילדוטי, אימפולסיבי, מוזר בהתנהגותו וחוסר הבנה למצבים חברתיים מורכבים ולחומרת מצבו. שירות המבחן ציין כי מעיון בחוות דעת פסיכיאטרית מיום 3.8.16 עולה כי הלה סובל מהפרעות התנהגותיות על רקע שימוש מסיבי וממושך בחומרים פסיכואקטיביים, הפרעות אישיות אנטיסוציאליות והפרעת קשב וריכוז.

בשקלול מאפייניו האישיים, ההתנהגותיים, עברו הפלילי, בעיית ההתמכרות, הקשיים שחווה במהלך חייו והשלכותיהם עליו, סבור היה שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. עם זאת, ולאור המוטיבציה שמביע לשינוי בחייו והנזקקות הטיפולית בתחום התמכרויות, העריך שירות המבחן על שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית מתאימה.

בתסקיר מיום 10.11.16 תיאר שירות המבחן את יחסו של הנאשם לעבירות שבעניינו. זה סיפר כי בשניים מהאישומים פעל תחת השפעת סמים ואלכוהול. הנאשם הודה בביצוען, ציין כי בדיעבד מבין שביצע את המעשים ללא מטרה אלא מתוך שיעמום וכיום מתבייש במעשיו. הלה שב והביע רצון להשתלב במסגרת קהילה טיפולית. שירות המבחן התרשם בנזקקות לקבלת טיפול אינטנסיבי במסגרת קהילת טיפולית סגורה ותיאם לנאשם ראיון קבלה בקהילת "אור אביבה".

בהתאם לאמור בשני התסקירים שפורטו לעיל וחרף התנגדות המאשימה, הורה ביהמ"ש בהחלטה מיום 1.1.17 על שחרורו של הנאשם לקהילה טיפולית סגורה והטיעונים לעונש נדחו בהתאם לצורך קבלת תסקיר משלים.

בתסקיר המשלים שהוגש ביום 4.4.16, לאחר קליטתו של הנאשם בקהילה הטיפולית, התרשם שירות המבחן כי לאור שיתוף הפעולה של הנאשם במסגרת הקהילה, בפן הרגשי, התפקודי והטיפול, ולאור התקדמותו לשלב א', הנאשם בעל מוטיבציה להמשיך בטיפול. לצד האמור, ציין שירות המבחן כי הנאשם עזב את גבולות הקהילה לאור תחושת תסכול שחש עקב אי הגעתה של אמו ליום המשפחות, ואולם זה שב בעצמו לאחר מספר שעות וביקש לחזור לטיפול. גורמי הקהילה קיבלוהו בכפוף להורדתו לשלב קודם והפעלת סנקציות. שירות המבחן המליץ על דחיית הדיונים לצורך מעקב אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול.

בטרם הוגש תסקיר סופי בעניינו של הנאשם, ביום 15.4.17 הגיש שירות המבחן עדכון דחוף ולפיו הנאשם התנהג באופן תוקפני כלפי הצוות הטיפולי ועזב על דעתו את מסגרת הקהילה.

טיעוני הצדדים לעונש:

בטיעוניה הכתובים לעונש עמדה המאשימה על חומרתן של עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם, וכן הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען בכללם: הערך של הגנה על בטחונו, רכושו ופרטיותו של אדם ובטחונו בתוך ביתו. עוד ציינה את הקלות שבביצוען אל מול הקושי שבלכידת העבריינים, ואת הסיכון הטמון בעבירות בכגון דא להידרדרות לכדי אירוע אלים.

אליבא המאשימה, משמדובר בעבירות שונות, מועדים ומתלוננים שונים אזי שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים, כאשר באישום הראשון עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם עונש הנע בין 12-20 חודשי מאסר בפועל; בגין האישומים השני והשלישי עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל; הכל לצד ענישה נלווית, פסילה בפועל ועל תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. עוד עתרה המאשימה להורות על חילוט הערבות העצמית בסך ₪ 10,000 שהופקדה בתיק להבטחת תנאי שחרורו.

מנגד, ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ציין את הודאתו של הנאשם ואת התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום. אשר לאישום הראשון - הפנה ב"כ הנאשם את ביהמ"ש לכך שהרכב היה מונע. ביחס לאישום השני ביקש לקחת בחשבון כי המדובר בהסגת גבול לבית בו התגורר הנאשם ואילו נכנס באמצעות מפתח שהיה ברשותו, כדי לקחת דברים השייכים לו. ביחס לאישום השלישי - ציין לקולא כי דלת הרכב הייתה פתוחה ולא נעולה, ואת היעדרו של נזק לרכב. לדבריו, הרקע לביצוע העבירות הינו היעדר הצלחה במציאת עבודה, עם הקושי הטמון בכך לאור עברו הפלילי, והתפתותו לביצוע העבירות.

מעבר לכך, ביסס הסניגור את עיקר טיעונו לעונש על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, ולהשלכותיהן על אופיו, על ביצוע העבירות ועל ההליך הטיפולי. אליבא דידו, הנאשם פועל מתוך הישרדות ולא מתוך גחמה של התעשרות על חשבון הזולת. מאפייני אישיותו, היעדר מעטפת תומכת והתמכרותו לסמים מקשים עליו אף יותר בהשוואה לאחרים לצלוח את ההליך הטיפולי אליו נשלח על ידי בית המשפט. עוד ולקולא ציין בא כוחו של הנאשם את לקיחת האחריות המלאה אשר התבטאה בהסגרתו העצמית למשטרה, הגם שזו נעשתה אך מספר ימים לאחר בריחתו.

ביחס לעברו הפלילי הפנה בא כוחו של הנאשם, כי שני גזרי הדין שבהם הושטו המאסרים המותנים ניתנו בסמיכות זמנים, ובשל עניין פרוצדוראלי לא נעשה צירוף תיקים ועל כן ניתנו שני עונשים חלף אחד. בסופם של דברים ביקש בא כוחו של הנאשם שלא לגזור עליו עונש ברף העליון של המתחמים ושלא להחמיר עימו.

הנאשם בדבריו לעונש הביע צער, חרטה ובושה על שלא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו. כך גם סיפר על הקשיים שליוו אותו בכל יום במסגרת ההליך השיקומי וכן על "נקודת השבירה" שהתרחשה בקהילה בערב חג הפסח, מבלי שזכה לביקור, שעה שהבחין בביקורים של יתר המטופלים.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בהתאם למבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק" סבורני כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מן האירועים. מסקנה זו של ביהמ"ש מבוססת בין היתר, בשים לב לכך שמדובר באירועים שמבוצעים בזמנים שונים, במקומות שונים, עבירות שמבוצעות בדפוס פעולה שונה, כאשר חלקן נוגע להסגת גבול לדירת מגורים, השני לגניבת רכב והשלישי לגניבה מתוך רכב ונסיון הונאה בכרטיס חיוב. הנאשם כפי שצוין בתסקיר מבצע את המיוחס לו תחת השפעת אלכוהול ומתוך שעמום, דבר אשר מחזק המסקנה כי אין מדובר בתכנית עבריינית אחת סדורה ומתוכננת.

לגופם של דברים, על-פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**. במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בשורה של ערכים מוגנים, בכללם קניינו של אדם, פרטיותו, בטחונו האישי, בטחון המשתמשים בכביש, הסדר הציבורי וחיי המסחר התקינים.

ככל שהדבר נוגע לעבירות שעניינן גניבת רכב והתפרצות לרכב, יפים דברי ביהמ"ש העליון בע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מ"י**:

"בעבירה של גניבה רכב, הערך החברתי המרכזי שנפגע הוא ערך הקניין, שהרי הוצאת הרכב מידי בעליו, פוגעת בו פגיעה אישית וכלכלית ואף מערערת את תחושת הבטחון האישית שלו".

על הפגיעה שעבירות כגון דא יוצרות ראה התייחסותו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאט נ' מדינת ישראל** (1.11.2010):

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה..."

אמירות אלו של בית המשפט עולות בקנה אחד עם עמדת המחוקק אשר בחר לייחד לעבירות שעניינן גניבת רכב, חבלה במזיד והתפרצות לרכב, פרקספציפי- סימן ה 1 לפרק י"א - לחוק העונשין. חיקוק זה, שבצדו גם החמרה עונשית נעשה על רקע הנפוצות של עבירות רכבו על רקע הנזק הרב שעבירות אלה גורמות לציבור. לא בכדי העמיד המחוקק את העבירה של חבלה במזיד ברכב כעבירת פשע וקצב לצידה עונש של 5 שנות מאסר ועבירת גניבת הרכב הועמדה כעבירת פשע שהעונש שנקצב לצידה הינו 7 שנות מאסר.

אשר לפגיעה הגלומה בעבירות שעניינן הסגת גבול וגניבה, ר' דברי ביהמ"ש העליון ברע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.2011) אשר גם אם נאמרו ביחס לעבירת התפרצות, יפים בהבחנה המתבקשת, גם לענייננו:

"עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או נסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בידיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

מדיניות הענישה הנוהגת:

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, ניתן ליצור קשת רחבה ומגוונת של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד, וכלה בעונשים שהגיעו בכדי שנתיים ויותר. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של גניבת רכב נעה על דרך הכלל בין מספר חודשים מאסר בפועל עובר למאסר בן שנה וחצי שיכול יגיע עד שנתיים ויותר והכל בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה. בעבירות אלו ועל דרך הכלל בית המשפט שת ליבו בין היתר לשאלה האם המדובר בביצוע בצוותא חידא אם לא, שעת ביצוע העבירה, מקום ביצוע העבירה, האם מדובר בעבירה שבוצעה בתחכום (לרבות שימוש באמצעי פריצה ייעודיים), שווי הנזק שנגרם, סוג הרכב, האם מדובר בעבירה מתוכננת, האם מדובר ברכב "מוזמן", וכיוצא באלה. לאלה כאמור יש את מאפייניו האישיים של מבצע העבירה. ביחס לכך ראה בין היתר רע"פ 8054/16 חזות נ' מדינת ישראל, רע"פ 2011/10 בדראן נ' מדינת ישראל, עפ"ג 434-01-15 אבו עמר נ' מדינת ישראל, עפ"ג 3614-01-13 מוחמה אלואליה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל

ביחס לעבירות של התפרצות וגניבה מרכב, ככל שהדבר נוגע למדיניות הענישה הנוהגת הרי שעל דרך הכלל מושגים עונשים שיכול וינעו בין מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ואף יותר. הפרמטרים שצוינו בנוגע לגניבת רכב רלוונטים בעיקרם גם בעבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב. ביחס לכך ראה בין היתר רע"פ 6257/11 בדר נ' מדינת ישראל, רע"פ 780/12 זיתון נ' מדינת ישראל, רע"פ 1200/11 יעקובוב נ' מדינת ישראל, רע"פ 4329/02 כהן נ' מדינת ישראל, רע"פ 5313/12 שווקי נ' מדינת ישראל, רע"פ 7949/04 קרמנצקי נ' מדינת ישראל. ע"פ 736-09-12 מדינת ישראל נ' מסרי (31.10.13) ת"פ 20905-03-12 מדינת ישראל נ' חאמד עיד (27-1-13).

ככל שהדבר נוגע לעבירות של הסגת גבול וגניבה, הרי שהפסיקה נעה בין מאסר מותנה וקנס לבין עונשי מאסר בפועל קצרים למס' חודשים, כך בין היתר: ת"פ 38601-03-10 מדינת ישראל נ' דלברי (8.3.11) ת"פ 2689-08 מדינת ישראל נ' בר מעוז (7.3.11), ת"פ 3333-09 מדינת ישראל נ' נביל כוויס (20.7.11).

בעבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון נהיגה, העונשים על דרך הכלל תחילתם מאסר צופה פני עתיד, שיכול ויגיעו לכדי מספר חודשי מאסר, ואילו בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, העונשים יכול וינעו בין מספר חודשים ועד מספר שנים, כאשר בעבירות אלו על דרך כלל בית המשפט נותן דעתו לסכום המרמה, תדירותה, אופן הגעת הכרטיס אשראי או פרטיו לידי הנאשם (שכפול כרטיס או גניבתו), האם המעשים בוצעו בצוותא חידא אם לאו, טיב הסחורה שהושגה באמצעות כרטיסי האשראי, האם המתלוננים פוצו וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים כמכלול, אינה מבטלת כלל ועיקר, אם כי אינה נמצאת ברף הגבוה של עבירות בכגון דא. אשר לאישום הראשון - יש לתת ראש בראשונה הדעת לעובדה, כי התפרצות זו לרכב וגניבתו, נעשית בטבורה של עיר, בצהרי היום, במקום הומה, בסמוך למשרדי הביטוח הלאומי בבאר שבע (למעשה מתחת להיכל בית המשפט). יש בכך כדי ללמד על תעוזה והעדר מורא. הנאשם התפרץ לרכב והניעו בדרך שאינה ידועה למאשימה. אופן התגברות על מערכת הסוויץ' ברכב, אפילו אם מדובר ברכב ללא מערכות הגנה מתוחכמות, אינו בבחינת ידע השגור אצל כל הדיוט, ומשכך מלמד על הפגנת מיומנות של עבריין רכוש לכל דבר ועניין.

ביחס להנעת הרכב ע"י הנאשם, ביקש הסנגור ללמד, כי זה היה מונע, כך שלמעשה כל שנדרש מצד הנאשם היה לאחוז בהגה ולהתחיל בנסיעה. בית המשפט נדרש לטענה זו שהועלתה במסגרת הטיועונים לעונש, ולא מצא לקבלה, שכן יש בה כדי לחתור תחת העובדות בהן הודה הנאשם. יתרה מכך, אפילו היה הדבר מבוסס כדבעי, הרי ספק האם יש בכך כדי להקל עם הנאשם, אשר במצב דברים זה, מעיד על עצמו כמי שתכנן את המעשה, המתין לשעת כושר, ובתעוזה רבה גנב את המכונית.

לא זו אף זו, הנאשם נהג עם הרכב וזאת כשאינו בידו רישיון נהיגה או פוליסת ביטוח. ביחס לכך יש להדגיש ולציין, כי בשונה ממי שעבר הכשרה תיאורטית או מעשית לאחוז הגה, בעניינו מדובר במי שמעולם לא הוכשר לנהוג ומשכך, הסכנה הפוטנציאלית הגלומה בנהיגתו כלפי בטחון המשתמשים בכביש, גדולה יותר. הדברים אמורים גם לפוטנציאל הנזק הממוני שיכול ויתגלגל לכתפיו של הציבור, במידה וזה יפגע ברכוש או בנפש. לא בלי קשר, כתב האישום מייחס לנאשם כי אגב נהיגתו גרם לרכב נזק בשווי עשרות אלפי שקלים. נזק זה לא ילקח בחשבון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, שכן הוראת החיקוק הרלוונטית נמחקה ויכול והותרת הנזק בכתב האישום המתוקן מקורה בטעות. לצד האמור לעיל, עצם גרימת הנזק לרכב מלמדת בעקיפין על האופן שבו זה נהג בהקשר של פוטנציאל הסיכון למשתמשים בכביש.

יתרה מכך, השילוב של ביצוע עבירות של גניבת רכב יחד עם עבירות תעבורה, הינו "שילוב רע" שלא אחת הוביל לביצוע עבירות חמורות יותר אגב ניסיונו של הנאשם להימלט מהזירה או מגורמי אכיפת חוק. המדובר בעבירות רכוש אשר יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש, והדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לשעה ולמקום ביצוע העבירות.

אשר לאישום השני, מידת הפגיעה של הנאשם נמצאת ברף הבינוני. מחד, מדובר בהסגת גבול אשר קרובה במהותה לעבירת התפרצות, עבירה שבגדרה נלקח ציוד לא מועט. מאידך, אין המדובר בהסגת גבול שבוצעה בתחכום. המדובר בדירה שהייתה לנאשם זיקה אליה ולרכוש המצוי בה, דבר הנלמד מאופי הרכוש שנלקח, הכולל מצעים, כלי מטבח וכיו"ב. זיקה זו מאידך יש בה גם לפעול לחובת הנאשם, אשר במובנים מסוימים פועל אגב ניצול "הרשאה" שניתנה לו.

אשר לאישום השלישי, גם כאן ניתן להבחין בעבירה המבוצעת בטבורה של עיר, בשעות אור, בעיר באר שבע. המדובר בפתיחת דלת הרכב בשיטה שאינה ידועה למאשימה. דברים שנאמרו ביחס להנעת הרכב נכונים גם לפתיחת הדלת, וכאמור מעידים כי הנאשם סיגל לעצמו מיומנויות של עבריין רכוש. הנאשם גונב מתוך הרכב מכל הבא ליד, בכלל זאת כסף וכן מכשיר פלאפון סלולרי. בעניין זה וכידוע, טלפון סלולרי ממזמן אינו משמש אך לצורך ביצוע שיחות טלפון, ולעיתים רבות זה אוצר בחובו תמונות, מיילים, סיסמאות ומידע אישי רב. לא בכדי גניבה של מכשיר שכזה מגלמת בתוכה

גם פגיעה בפרטיות ובהתאם לפסיקה, מצדיקה החמרה בעונש.

הנאשם אינו מסתפק אך בנטילת הרכוש ומנסה למצות את פוטנציאל הרווח שבו, באמצעות שימוש בכרטיס האשראי. אותה תעוזה שפורטה לעיל, מאפיינת את התנהלות הנאשם גם ביחס לשימוש בכרטיס האשראי, שכן זה אינו מהסס מלהציג למוכרנית את רישיון הנהיגה של המתלונן, הגם שזהו אינו רישיון, וכאשר זו העירה לו על כך, עזב את הכרטיסים במקום ונמלט.

הנאשם אינו מבצע את המעשים המיוחסים לו מתוך מצוקה כלכלית קשה, או צורך להשיג מוצרים בסיסיים (דבר אשר גם בו אין כדי להצדיק ביצוע עבירות פליליות). בדבריו לקצין המבחן ציין הנאשם, כי ביצע את המעשים בעת שהיה נתון תחת השפעת חומרים משני תודעה, וכי מבין בדיעבד שביצע אותם אלא מתוך תחושת שעמום. ודוק, לא האלכוהול הוא זה שצימח לו ידיים ורגליים וביצע את המעשים, אלא הנאשם, בהשפעת האלכוהול שהתיר את רסניו ואפשר מתן דרוו לדפוסיו העבריינים.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין **האישום הראשון**, נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בגין **האישום השני**, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 9 חודשים מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בגין **האישום השלישי**, נע בין 6 חודשים ל-16 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום חסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד ולקולא, תילקחנה בחשבון נסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שאלו פורטו בתסקירים השונים. המדובר בנסיבות חיים קשות וחריגות, גם על רקע תסקירים דומים שמוגשים מדי יום לפתחו של בית המשפט. ודוק, הנאשם אינו יכול פעם אחר פעם להסתתר מאחורי אותן נסיבות חיים כהצדקה למעשיו, או כהקלה בעונש. ככל שהנאשם צובר לחובתו הרשעות בפלילים, משקלן של נסיבות חיים אלו נטחן עד דק, והנאשם כפי שיפורט, צובר גם צובר.

מנגד ולחומרא, יש לתת ראש וראשונה משקל לעברו הפלילי של הנאשם, אשר גם אם על פני הדברים כולל 6 הרשעות קודמות "בלבד", אין לכנותו אלא כעבר פלילי מכביד, וזאת גם בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם. וביתר פירוט:

בשנת **2011** הורשע הנאשם ע"י בית המשפט לנוער במסגרת ת"פ 7779-10-10 בעשרה תיקים שונים, הכוללים שורה של עבירות רכוש, הנוגעות לפריצה לרכב וחבלה במזיד ברכב, לצד עבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, נגזר עליו עונש של 7 חודשים מאסר בפועל, ומעון פתוח לתקופה של 12 חודשים.

בשנת **2012** נגזרו על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל ע"י ביהמ"ש המחוזי בתל אביב, בגין עבירה של תקיפה לשם גניבה.

בשנת **2013** במסגרת ת"פ 43921-11-12 נגזרו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות דומות לאלה שהורשע בגין התיק שבכותרת.

בשנת **2014** נגזרו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות רכוש, בכללן התפרצות למגורים והחזקת כלי פריצה.

בשנת **2015** נגזרו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, גם כן בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית, גניבה והסגת גבול פלילית.

הנאשם מבצע את המיוחס לו כאשר תלויים ועומדים נגדו שלושה מאסרים מותנים, שהינם ברי הפעלה בעניינו.

אלה כאלה מלמדים כי הנאשם הפך את עבירות הרכוש ככלל ועבירות רכוש כלפי רכבים בפרט כדרך חיים. הנאשם אינו מורתע מהליכים פליליים הננקטים נגדו, ואין בעונשי מאסר שמושתים עליו, לרבות עונשי מאסר צופי פני עתיד כדי למנוע ממנו לשוב ולחטוא פעם נוספת בעבירות דומות. במצב דברים זה, הרי שיש לתת משקל גם לשיקולי מניעה ולמקם את עונשו בשליש העליון של המתחמים.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה. בהקשר לכך וכפי שצוין בפתיח הנאשם נשלח ע"י מותב זה, במובנים מסוימים לפני משורת הדין (וחרף ספקות של שירות המבחן), לחלופה טיפולית סגורה שתיתן מענה בין היתר לבעיית התמכרותו ממנה סובל הנאשם לצד טיפול בבעיות נוספות. דא עקא, הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו ולאחר כ-4 חודשים, בהם שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול היה חלקי עזב על דעת עצמו את המסגרת.

כישלון זה של הנאשם לא אמור להחמיר עם הנאשם ובית המשפט לא "בא עמו בחשבון" על כך שהפר תנאי שחרורו ולא ניצל את היד שהושטה לו. כפי שנכתב לא אחת על ידי מותב זה הנאשם "לפחות ניסה" וגם אם לא הצליח, הדבר לא אמור לפעול להביא להחמרה בעונשו ביחס לנאשם שמלכתחילה הרים ידיים וכלל לא הביע רצון מילולי או מעשי לעבור הליך שכזה.

מנגד, וזאת חשוב לציין העדרו של הליך טיפולי מותיר בעינם גורמי סיכון משמעותיים ורבים שנותרים ללא טיפול כפי שהדבר מוצא ביטוי בתסקיר האב, בו מצוין כי בשקלול מאפייני אישיותו של הנאשם, קשיו לאורח חייו ועברו הפלילי, נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

אשר למאסרים המותנים שהינם ברי הפעלה, שלא לומר חבי הפעלה, בהתאם להוראת סעיף 58 וכן בהתאם לפסיקה הנוהגת, על דרך הכלל יש להפעילם במצטבר לכל עונש אחר. בעניינו של הנאשם שבפניי, בשים לב להודאתו ולפנים משורת הדין, מאסרים אלו יופעלו, חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש המאסר שיושת עליו בגין התיק שבכותרת.

המדובר בעבירות רכוש, אשר מחייבות השתתו של עיצום כספי מרתיע, שיהיה בו כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בצבירת רכוש על חשבון הזולת. גם ביחס לרכיב זה, לפני משורת הדין, פיצויים אלו יהיו במשורה, מתוך התחשבות במצבו של הנאשם ובתקופת המאסר שתושט עליו. מטעמים אלו לא מצאתי גם להורות על חילוט הערבות העצמית שנחתמה לצורך הבטחת תנאי שחרורו לקהילה הטיפולית.

בהתאם להוראת סעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין לאחר שביהמ"ש הרשיע את הנאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים. בעניינו של הנאשם שבפני סבורני שיש לגזור עונש כולל למכלול האירועים תוך שמירה על יחס הולם בן חומרת מכלול מעשיו של הנאשם ומידת אשמו ובין העונש שבסופו של דבר ייגזר עליו. הליכה במתווה שכזה לא יהיה בה כדי לחתור תחת מתחמי העונש שנכון וראוי לקבוע בנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 24 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר מיום 19.07.16 עד 02.01.17 ומיום 02.05.17 עד היום.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת.פ. 10470-09-14 כך שחמישה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו- 5 חודשים בחופף. כמו כן, מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים אף הוא מת.פ. 10470-09-14 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. בנוסף, מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת"פ 20896-02-14 כך שחמישה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל וחמישה חודשים בחופף. סה"כ יהא על הנאשם לרצות 34 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ג. 5 חודשים מאסר למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ה. 1,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01.01.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- ו. 1,500 ₪ פיצוי לכל אחד מעדי התביעה 1 ו- 17 על פי פרטיהם בכתב האישום וכן פיצוי בסך 500 ₪ לעת. 8 על פרטיו בכתב האישום ובסך הכל 3,500 ₪ פיצוי שישולמו ב- 7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01.06.18.
- ז. 6 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רשיון נהיגה. פסילה זו תחול לאחר שיחרורו של הנאשם ממאסרו ותהיה במצטבר לכל עונש פסילה אחר. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד.

ניתן צו כללי למוצגים ליחידה החוקרת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת. זכות ערעור תוך 45 ימים לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ז, 03/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט